

помислихъ че ще бжде по-добръ да напустна конакътъ на Абдулъ-Рахманъ-паша; азъ направихъ това и заминахъ за Руссе, който тъкмо тогава бѣше зель да се подига и да привлча къмъ себе търговията на придунавска България.

Тамъ постѣпнихъ на служба у единъ еврейинъ, сарафинъ, а съ това заедно се запознахъ съ нѣкои европейци, които се навъртаха по търговия въ неогоградъ. Тѣ ми разказваха чудни работи за Европа и сърдцето ми много пожела да видя Европа, като се надѣяхъ, че въ нейниятъ бѣгскъ и развлѣчения ще забравя Гюль-Бахаръ. За-туй смислихъ единъ планъ и обрахъ една нощъ отъ господарѣтъ си двѣ хиляди лири, та побѣгнахъ съ тѣхъ въ Цариградъ. Отъ тамъ като се страхувахъ отъ полицията, качихъ се на единъ голѣмъ английски параходъ, и излѣзохъ на Манчестеръ, отъ гдѣто по желѣзницата стигнахъ въ Лондонъ.

Тамъ намѣрихъ турци и влѣзохъ въ тѣхната дружина. Тѣ, повечето, бѣха членове на младата турска партия, „jeune-Turquie“, и се запознахъ тамъ съ Зиябея и съ Мустафа Фазилъ-паша. Азъ на скоро научихъ английски и захванахъ да посѣщавамъ казината и баловетѣ, но фесѣтъ си никога не замѣнихъ съ капела. Инакъ бѣхъ отлично наконтенъ.

Веднажъ, подиръ-обѣдъ, сѣдѣхъ на една маса въ градината на едно казино, гдѣто свирѣше музика, когато, нещешъ ли, мина прѣзъ пжтеката една жена, която държѣше подържка мжжа си. Тя щомъ ме съникаса, задържѣ очитѣ си върху-ми съ единъ особенъ начинъ зачудване и интимность. Азъ разбрахъ само толкозъ, че тя бѣше много хубава. Но не се мина нито единъ четвъртъ, и мене слугата донесе ми една пусулка, на която имаше на английски написано: „утрѣ въ седемъ часа, вечерьта, намѣрете се на Темзинтъ брѣгъ при Греатъ-Стритъ. Най-горѣща ца-